

[Chr. Madsen.]

givning? Der er jo sket det i den sociale lovgivning, at man gav visse kompensationer efter omsforliget, visse kompensationer efter helhedsløsningen, men man tænkte ikke på hverken arbejdsløshedsloven, sygekasseloven eller ulykkesforsikringsloven. Der har man ingen kompensation givet, og det er i hvert fald en af årsagerne til, at arbejdsløshedsunderstøttelserne i øjeblikket er urimeligt lave. Kan man forlange, kan man fortsætte med at sige, at de mennesker, der bliver arbejdsløse i øjeblikket — og der er jo en stigende tendens desværre — når de kommer ud, faktisk skal klare sig med en understøttelse, der ligger langt under grænsen for andre understøttelser, der ydes her i landet? Kan man gøre det nu, kan man gøre det i morgen, kan man gøre det i overmorgen? Det er så aktuelt for de mennesker, der uforskyldt er blevet arbejdsløse; de skal ud og klare sig med en økonomi, der skal opbygges på en meget, meget lav arbejdsløshedsunderstøttelse, og hver eneste dag bliver et problem for dem. Jeg ser således på det, vi ser således på det, at mennesker, der er arbejdsløse, er uforskyldt arbejdsløse. Det er ikke deres skyld, at til eksempel skibsværfterne ikke kan klare sig i konkurrencen. Det er ikke deres skyld, at værfterne i Sverige og Tyskland får statsstøtte, så de kan klare sig bedre end de danske værfter. Det er ikke deres problem, det er andre menneskers problem her i samfundet, men det er dem, der skal bære byrden under en arbejdsløshedsperiode, og det er i hvert fald en urimelig hård byrde, som forholdene er nu.

Derfor mener jeg og mit parti, at man bør søge at forhøje arbejdsløshedsunderstøttelserne hurtigst muligt, og jeg synes ikke selv, at der er noget grundlag for, at der skal nedsættes en særlig sagkyndig komité for at finde ud af, hvordan arbejdsløshedsunderstøttelsens dagpengesatser i øjeblikket bør være. Der skal ikke ret meget sagkundskab til at løse et sådant problem. Kunne man ikke gå så vidt, at man i hvert fald tog disse dele af de foreslåede ændringer og sørgede for pr. omgående at få disse dagpengeunderstøttelser forhøjet?

Når vi endvidere går ud fra, at dagpengebeløbene skal stå i forhold til arbejdsind-

tægten, er det, fordi vi har den mening, at arbejdsløshedsunderstøttelse ikke bør være en social ydelse og ikke bør sammenlignes med en social ydelse. Arbejdsløshedsunderstøttelsen må være noget, der står i forhold til arbejdsindtægten. Vi har det principielle standpunkt, at det bør være sådan, at når folk uforskyldt bliver arbejdsløse, skal de have det samme, som de tjente på arbejdspladsen. Det er vort principielle synspunkt. For nogle dage siden blev det meddelt i aviserne, at der var flere, der havde det principielle synspunkt, at arbejdsløshedsunderstøttelsen skulle være den samme som arbejdsindtægten, og flere vil arbejde sig hen mod dette mål, bl. a. det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, formanden for smedeorganisationen. Vi tror på, at dette er rigtigt, og vi tror på, at det er ikke alene os i vort land, der har det principielle standpunkt. Vi ved, at i mange andre lande arbejder man ud fra nøjagtig de samme principper. Der er ikke nogen, i hvert fald ikke efter min mening, der kan komme med nogenlunde ordentlige og vægtige argumenter for, at det ikke skal være sådan.

Jeg ved godt, at her i landet er der borgerlige kredse, der siger, at hvis man får understøttelse op til fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, så gider arbejderne ikke arbejde længere, men det er en meningsløs argumentation at føre. Enhver, der kender arbejdsløshedsloven, ved jo, at hvis den pågældende ikke vil tage et anvist arbejde, kan understøttelsen tages fra ham, og når der er en sådan bestemmelse i arbejdsløshedsloven, er der mulighed nok for at få de mennesker i arbejde, som der er anvisning til.

Vi har altså foreslået en forhøjelse af dagpengeunderstøttelserne; vi har som angivet i lovforslaget sagt, at arbejdsløshedsunderstøttelsen bør stå lige i forholdet til arbejdsindtægten, og vi har fundet frem til, at den skulle være 4 gange den gennemsnitlige timeløn for samtlige arbejdere i landet, opgjort i januar kvartal og gældende fra 1. oktober. Hvis man gennemfører noget sådant, vil det være en meget stærk forenkling af arbejdsløshedsloven og en bedre pristalsregulering af dagpengesatserne, så får man i hvert fald nogen lighed med arbejdsmarkedet, så får vi ikke den situa-